

BILINGÜE, CONTROLADA I AMB COMPLEX D'INFERIORITAT

Cara i creu de la TVV

Enmig de la polèmica per la supressió de TV3 al País Valencià, amb una programació tòpica i plena de sèries en castellà, el pròxim 9 d'octubre arrancarà la Televisió Valenciana-Canal 9.

Pasqual L. Pla

Quan el pròxim dilluns 9 d'octubre, a les 16.00 h. la carta d'ajust done pas a un avanç de la programació i, immediatament després, a un especial informatiu sobre els actes que commemoraran el *Día de la Comunidad Valenciana*, culminarà el projecte comunicatiu institucional més ambiciós del País Valencià. Amb un any just de retard sobre la data inicialment prevista per al començament de les emissions, la Televisió Valenciana-Canal 9 naix en un moment realment difícil. En primer lloc perquè d'ací a uns mesos

no només hi haurà com a competidors els dos canals de TVE i la TV3 quan tornarà a poder ser sintonitzada, sinó també els tres canals de televisió privats aprovats recentment pel govern central. En conseqüència, la competència per una audiència tan cobejada es presenta dura i difícil i obligarà la TVV a assolir uns nivells tècnics i de programació que no es corresponen amb el pressupost de què disposa ni amb el breu rodatge que han pogut realitzar els professionals que hi treballen.

D'altra banda, la decisió del govern central —encoratjada pel president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma

Amadeu Fabregat.

Rafael Cano, director de Canal 9-TV.

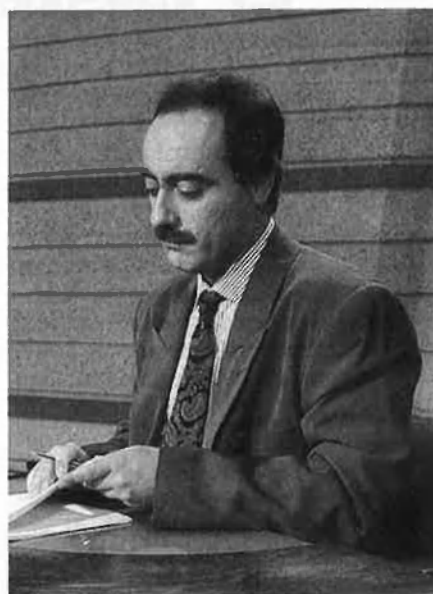
i pel director general de RTVV, Amadeu Fabregat— de concedir a la TVV les mateixes freqüències amb què de fa més de tres anys ha arribat la TV3 al País Valencià ha provocat un gran malestar entre els vora dos milions de persones que constitueixen l'audiència de TV3 entre Vinaròs i Oriola, els quals no entenen que per assegurar l'èxit de la TVV s'haja acabat amb la recepció de TV3.

Tal i com ha explicat EL TEMPS, darrere l'ordre de tancar els emissors d'Acció Cultural del País Valencià hi ha una maniobra tendent a evitar les comparacions entre la programació i execució de TVV i de TV3, el propòsit de preservar un mercat publicitari important per a la TVV, el primer pas per a ampliar la utilització del castellà en la programació (que sense l'exemple de TV3 —monolingüe en català— seria menys escandalós) com també assegurar-se una única orientació ideològica en la informació quan tot just s'enceta la campanya per a les eleccions generals del pròxim 29 d'octubre.

La coincidència de la campanya electoral amb l'eixida a l'aire de les primeres emissions regulars de la TVV és un element propagandístic a favor del partit que sustenta el govern autonòmic, el qual, gràcies a la proliferació de les imatges laudatòries d'aquest esdeveniment i a l'impacte que en l'opinió pública tindrà la posada en marxa del nou canal de televisió, rep uns beneficis publicitaris subliminals que ja voldrien els partits de l'oposició.

Canal 9 televisió estrena en aquesta primera etapa una programació on el cinema i les retransmissions esportives tenen un pes fonamental. Segons l'avanç facilitat pel gabinet de relacions externes, les emissions començaran de dilluns a divendres poc després de les set de la vesprada i es tancaran a mitjanit. Dissabtes i diumenges la programació va de les tres de la vesprada a la una de la matinada. Set espais dedicats a projeccions cinematogràfiques i onze sèries televisives per capítols, com també quatre programes esportius que inclouen la retransmissió setmanal de partits de futbol i de bàsquet són els eixos d'aquesta programació on hi ha, a més, un concurs diari conduït per Joan Monleon tot just a l'hora del *telenotícies vespre* de TV3 i del *Telediario* segona edició, un *talk-show* cada dijous que pretén ser el programa estrella, un gran concurs setmanal, un parell de sèries de caire antropològic de producció pròpia i sèries de dibuixos animats cada dia per a l'audiència infantil. L'únic noticiari s'emetrà a les nou de la nit durant mitja hora i comptarà amb la participació dels dos únics corresponsals que TVV ha destacat, a Madrid i a Brussel·les, i també amb les imatges i cròniques servides per la federació de televisions autonòmiques on a més de TVV s'han integrat Canal Sur, Euskal Telebista, TV3 i les televisions de Galícia i de Madrid.

Cal destacar que de les onze sèries estrangeres que es començaran a emetre: *Mary*, *Los objetivos de Andros*, *Newhart*, *Super agente 86*, *Allo, alio*,

Les noves cares de la TVV: Chelo Miralles, Vicent Rubio i Pilar Algarra.

George y Mildred, Flash Gordon, Pan comido i Cagney y Lacey es passaran en la versió en castellà i només dues, *Phyllis i Els Borja* doblats al valencià. La proliferació de serials en castellà és conseqüència, segons la direcció de la TVV, de la impossibilitat de doblar-les al valencià per falta de professionals i d'infraestructura, tot i que els estudis de doblatge que hi ha a València han denunciat el retard amb què la TVV els ha lliurat els originals per a doblar-los i la manca de previsió, ja que malgrat que de fa molts mesos se sabia que Canal 9 començaria a emetre el 9 d'octubre, no s'ha enllestit un estoc suficient de material doblat per a cobrir ni tan

sols el curt període d'emissions inicial. La Televisió Valenciana naix, doncs, amb complex d'inferioritat, controlada i bilingüe. Contradiu per la via dels fets consumats les promeses fetes pel president Joan Lerma que seria totalment en valencià i l'exigència de milers i milers de ciutadans que han exigit que la TVV emetera en la llengua del país tota la programació. Després que ha deixat d'emetre TV3 al País Valencià, l'oferta televisiva en la llengua pròpia s'ha reduït radicalment, ja que enfront de l'aclaparadora oferta en castellà dels dos canals de TVE, la TVV només significa un grau mínim de compensació. I d'ací a alguns mesos, quan arriben les

televisions privades, la preponderància del castellà serà ja absoluta.

Aquesta situació s'arriba per la política regressiva del president Lerma, per la por del mateix president a les reaccions crítiques dels sectors anticaltanistes i pel projecte dissenyat pel director de la RTVV, Amadeu Fabregat, el qual opta per un canal complementari —un més— dòcil al govern autonòmic, sobretot, que suscite poques crítiques. Una televisió arrelada al país, diferent, competitiva, crítica, enriquidora culturalment i lingüísticament, vertebradora d'aquest país és un somni massa fantàstic per a Joan Lerma i Amadeu Fabregat. □

MÉS DE 4.500 MILIONS PER A L'EDIFICI DE LA TVV

El castell d'Amadeu, a punt

Després de dos anys i mig de treballs i amb diverses modificacions respecte al projecte original, l'edifici de la TVV ha quedat enllestit a Burjassot, i preparat per a ser utilitzat plenament pels seus usuaris.

Jordi Sebastià

El passat primer de juny es va efectuar la recepció oficial de l'obra i les instal·lacions tècniques del centre de producció de programes de la Televisió Valenciana a Burjassot. Finalitzava, així, a falta de les liquidacions finals, una de les obres més ambicioses realitzades per la Generalitat valenciana.

Malgrat els diversos reajustaments que ha sofert el pressupost respecte a les adjudicacions inicials, el cost final de tot el projecte, al voltant de 4.500 milions de pessetes que podrien allargar-se en 300 amb les liquidacions, ha quedat dins les previsions que la Generalitat havia efectuat. El projecte és obra del *consulting* Cast-Telling, coordinat per Luis Sanz, que s'encarregà també de l'enginyeria i de la direcció d'obra, malgrat que aquesta quedava supeditada en el contracte a la realització efectiva de la RTVV, que aleshores no es veia gens clara.

Pel gener de 1987 s'adjudicà l'obra civil, la construcció de l'edifici, a la unió temporal d'empreses DYCTEVA, Dragados y Cubiertas-Televisión Valenciana, per un pressupost de 1.389,6 milions i un termini de construcció de 15 mesos. L'oferta era, sens dubte, la millor, perquè representava la unió de dues de les empreses més fortes del sector i una baixa de tres mesos en el temps demanat per la presidència de la Generalitat i de 226 milions respecte al

Encara faltava l'arc que tant ha retardat les obres.

preu de licitació. És significatiu que l'obra s'adjudicà a la constructora abans que el *consulting* Cast-Telling obtinguera la direcció d'obra, cosa que fa pensar que aquest no participà en l'elecció i per tant desconeixia els plans de la constructora.

Pel març de 1987 es realitzava la primera reforma del pressupost, de 169,4 milions, que deixava ben palesa la impossibilitat d'ajustar-se a l'adjudicació inicial i de respectar uns preus i uns terminis que, per a tots els implicats consultats, tant en presidència de la Generalitat com en la direcció d'obra, eren absolutament irrealistes. Pel novembre de 1988 es va afegir una segona ampliació, de 281,6 milions de pessetes, que

situava el cost en 1.840,6 milions.

El resultat final, amb revisió de preus, despeses d'aigua, gas, etc., i unes obres complementàries motivades per les demandes d'Amadeu Fabregat en ser nomenat director general de l'ens RTVV, és de 2.086,5 milions i una durada de 30 mesos, just el doble del previst.

Les causes que han motivat aquest retard són diverses. A més de la primera descoordinació entre la direcció de l'obra i la constructora, Francisco Vercher, cap d'obra, manifesta la dificultat tècnica de l'edifici, la torre de 60 metres, que va ser alçada en 18 dies i «sobretot l'arc, de més de 70 metres i que ha resultat realment complicat de